

Disperare și speranță

Aurora Cristea

E-atâta jale și suspin în era cea modernă
Că toate țările și-au pus grăbit drapelele în bernă
Din fiecare stat aflăm cu infinită disperare
Cum lumea e condusă cert pe drumuri funerare.

Trăim un sentiment ciudat de distanțări urâte
De temeri, acușări bizare și câte și mai câte
Când unii urlă neîncetat că virusul e teorie
Noi constatăm decepționați că viața-i loterie.

Și când mă uit la cei din jur de-i văd adesea-n suferință
Nu pot să spun la fel ca ei cu-atâta ușurință
Și nici nu vreau ca să mă lepăd de cel de lângă mine
Măcar o vorbă-n glas să am, tristețea să-i aline.

S-avem în noi, în conștiință, un dram de Dumnezeu
Credința s-o trăim în faptă și-n sprijin tot mereu
Să-L luăm în viața noastră toată pe cel mai sfânt Erou
Ca glasul Lui în tot și-n toate să fie un ecou.

Și astfel, cu speranță-n suflet și cu iubire sfântă
Hristos din cer, cu drag și dor, ne binecuvântă.
Ne dăruiește iar și iar iertarea sa curată
Ca-n moarte și în veac s-avem o viață-adevărată.